

ע"פ 9573/17 - נתנאל אביתר נגר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 9573/17

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: נתנאל אביתר נגר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בת"פ 56968-10-15 מיום 6.12.2017 שניתן על-ידי השופטת נ' בכור

בשם המבקש: עו"ד עינת אוריאל

בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור) מיום 6.12.2017 בת"פ 56968-10-15, במסגרתו נגזרו על המבקש 19 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וכן קנס בסך של 5,000 ₪.

רקע

עמוד 1

2. על פי כתב האישום המתוקן מיום 2.3.2017, המבקש אשר שירת בצבא בחיל הנדסה קרבית, ייצר חומרי נפץ מאולתרים, ואף התקין במכונית צעצוע ובמנוע רקטי מטעני חבלה מאולתרים מחומרי חבלה וציוד צבאי אשר אחסן בבית הוריו, בדירתו, וכן ברכב בבעלותו. מעשיו אלו של המבקש התגלו עת ביום 15.2.2012 נגדע קצה אצבעו בשעה שהפעיל את אחד הנפצים שהחזיק. המבקש הורשע ביום 2.3.2017 על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, בעבירות של החזקת נכסים החשודים כגנובים, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); החזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק; ייצור נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק, וכן מעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפיץ, עבירה לפי סעיף 338(5) לחוק.

3. בית המשפט המחוזי גזר על המבקש את העונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 19 חודשים; מאסר מותנה בן 20 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע (למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק); מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 413 לחוק, וכן קנס בסך 5,000 ש"ח.

4. בקביעת מתחם הענישה עמד בית המשפט המחוזי על חומרת מעשי המבקש, ובכלל זה כמות הנשק שהחזיק, האופן הרשלני בו הוחזק הנשק בשתי דירות וברכב, העובדה כי רוב הציוד נגנב מצה"ל, וכן עיסוקו של המבקש בייצור נשק באופן אקטיבי וגרימת הפיצוץ. בנסיבות אלה, ולאור הערכים המוגנים - שלום הציבור וביטחונו - קבע בית המשפט המחוזי מתחם ענישה של מאסר בפועל בין שנתיים לארבע שנים.

בבחינת הנסיבות החיצוניות לביצוע העבירה קבע בית המשפט המחוזי כי מאחר והמבקש לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו לקבל טיפול בהתמכרותו וקשייו הרגשיים אשר עומדים ברקע העבירות בהן הורשע, הרי שלא ניתן להתחשב בנסיבות חייו המקלות והכל כמפורט בגזר הדין. עם זאת, בית המשפט המחוזי ראה לנכון לסטות ממתחם הענישה בשל העדר עבר פלילי של המבקש, השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה במהלכה שמר המבקש על יציבות, וכן הודאתו במסגרת הסדר טיעון אשר חסכה זמן שיפוטי.

טענות הצדדים

5. המבקש טוען כי בהתאם לשיקולים המנחים שנקבעו בע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: הלכת שוורץ) יש לעכב את ביצוע גזר דינו עד להכרעה בערעור שהגיש על חומרת העונש. לטענתו, סיכויי הערעור גבוהים, הואיל והעונש שהושת עליו אינו מידתי בנסיבות העניין. עוד טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי משלא העמיד את הרף התחתון של מתחם הענישה על עבודות שירות, ולמצער משלא ראה לנכון לקבוע מתחם נמוך יותר או לסטות באופן ניכר ממתחם הענישה שקבע. המבקש מדגיש את הנסיבות המקלות במקרה זה, ובהן היעדר עבר פלילי, התרשמות שירות המבחן כי המבקש נעדר מאפיינים עברייניים, השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום בעניינו, וכן חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות במהלכו לא ביצע המבקש כל עבירה.

6. בדיון שהתקיים לפניי ביום 13.12.2017 טענה המשיבה כי יש לדחות את הבקשה שכן סיכויי הערעור קלושים. לטענתה, בשים לב לנסיבות המקרה ולאופי העבירות, מתחם הענישה שנקבע הוא ראוי ומכל מקום, הרף התחתון אינו יכול להתחיל מעבודות שירות. המשיבה מפנה עוד לאמור בתסקיר שירות המבחן שם צויין כי אף שהרקע למעשיו של המבקש הם קשיים רגשיים ושימוש בסמים ובאלכוהול, המבקש ממשיך להשתמש בקנאביס ומתנגד לקבלת טיפול.

עמוד 2

בנוגע לטענת השיהוי בהגשת כתב האישום מסבירה המשיבה כי בית המשפט המחוזי נתן בגזר דינו משקל לעניין זה ואף סטה מן המתחם שקבע.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בחומר המונח לפניי ושמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון, אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל, היינו כי יש לעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש בגזר הדין עד להכרעה בערעורו.

8. כלל ידוע הוא כי אין בהגשת ערעור כשלעצמו כדי להביא לעיכוב ביצוע עונש המאסר שבגזר הדין. עם זאת, בית המשפט רשאי להורות על עיכוב ביצוע העונש במקרים בהם קיימות נסיבות מיוחדות הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית (הלכת שוורץ; ע"פ 8625/16 פלוני נ' מדינת ישראל (9.11.2016) (להלן: עניין פלוני); ע"פ 2690/16 לוי נ' מדינת ישראל (26.9.2016)). הנטל להוכיח קיומן של נסיבות כאלה רובץ על כתפי מבקש העיכוב (ראו: עניין פלוני והאסמכתאות שם; ע"פ 8998/16 קצאץ נ' מדינת ישראל (30.11.2016); ע"פ 7164/10 ג'אן נ' מדינת ישראל (28.10.2010); ע"פ 4512/09 רוסו-לופו נ' מדינת ישראל (4.6.2009)). סבורני כי המבקש עמד בנטל זה.

9. נדמה כי בנסיבות המקרה שלפניי, נוטה הכף לטובת עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש. זכור, המבקש נעדר עבר פלילי וזהו לו מאסרו הראשון. עוד יש להתחשב בסיכויי הערעור ובאורך תקופת המאסר, שאינה ארוכה, אשר בחלוף הזמן עד אשר יישמע ערעורו, ואם אכן יתקבל הערעור, ירצה המבקש מאסר שלא לצורך (ע"פ 8274/11 אדז'רסקי נ' מדינת ישראל (16.11.2011)). כמו כן יש להביא בחשבון את השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום (תקופה של כ- 4 שנים) - טעם אשר יכול להצדיק עיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל (ע"פ 88/09 מניס נ' מדינת ישראל (9.1.2009)). אעיר כי הבאת טעם זה בחשבון במסגרת גזר הדין אינה מונעת הבאתו בכלל השיקולים בהחלטה בעניין עיכוב ביצוע, וודאי בהינתן תקופת מאסר אשר אינה ארוכה, כבענייננו (ע"פ 6922/08 פלוני נ' מדינת ישראל (12.8.2008)).

לא נעלמה מעיניי הפניית המשיבה לתסקיר שירות המבחן בדבר חוסר שיתוף הפעולה של המבקש עם גורמי הטיפול וכן הפנייתה לרקע למעשי המבקש ולהמשך צריכת קנאביס על ידו. ואולם, אין להתעלם מהאמור בתסקיר כי "קיים סיכון נמוך [מצד המבקש] לביצוע עבירות אלימות בעתיד כשרמת הפגיעה, באם תתרחש, צפויה להיות ברמה הנמוכה". לצד כל זאת יש להביא בחשבון את היציבות המשפחתית והתעסוקתית של המבקש, ממועד ביצוע העבירות ועד היום.

10. סוף דבר: הבקשה מתקבלת. עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי יעוכב עד להכרעה בערעור שהגיש המבקש על גזר הדין. למען הסר ספק מובהר כי העיכוב חל אך על עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש, כמפורט בסעיף 9א לגזר הדין. התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי ביום 6.12.2017 לעיכוב הביצוע יעמדו בעינם.

ניתנה היום, ל' בכסלו התשע"ח (18.12.2017).

שופטת

עמוד 3
